625/01

Den 17. april 2002 blev i sag nr. 54.734:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxx xxxxxx
xxx xxxxxxxxxxx xxx xxx xxxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale erstatning efter et anmeldt ulykkestilfælde sket i november 1982.

Selskabet har anerkendt, at klageren har været udsat for et af forsikringsbetingelserne omfattet ulykkestilfælde i 1982, men selskabet har afvist at yde forsikringsdækning bl.a. under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Herudover er der tvist om, hvorvidt der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.

Klageren anmeldte i august 2000, at han havde være udsat for et ulykkestilfælde i november 1982.

Af lægeakt af 12/1 1983 fremgår bl.a.: "*Konklusion: Tegn på rodaffektion sv. til iv. L5/S 1 udløst af traume."*

Af en af klageren i forbindelse med tegning af livsforsikring udfyldt helbredserklæring af 31/7 1991 fremgår bl.a.:

"

1 Har De nogensinde været syg eller sygemeldt af anden årsag end ukomplicerede børnesygdomme og kortvarige forkølelsestilfælde?	Nej Ja ☐ ☒	Hvis ja, hvilke lidelser? lændehold og ischias Hvornår? Hvor længe? Eventuelle følger? - 91 2 mdr. ingen
...	...	...
4 Lider De, eller har De lidt af diskusprolaps, iskias, hold i lænden/nakken eller anden ryglidelse?	Nej Ja ☐ ☒	Hvis ja, hvornår Hvor længe? Eventuelle følger Se 1. Behandlet af? egen læge.

"

Af speciallægeerklæring af 20/7 2000 fremgår bl.a.: "**Resumé og konklusion:** Den nu 57-årige praktiserende læge, ... debuterer med lænderygsymptomer for 20 år siden. Symptomerne går spontant i ro efter ca. 3 år, men kommer atter uprovokeret tilbage for 1 år siden, hvorefter han har frembudt stedse invaliderende og til slut arbejdshindrende lænderygsymptomer med ve. sidig ischiasudstråling."

Af klagerens skrivelse af 21/8 2000 til selskabet fremgår bl.a.: "Fra omkring 1. august - 83 var jeg i stand til at varetage mit arbejde på fuld tid. En konsekvens af ulykkestilfældet var, at jeg måtte opgive fast løbetræning samt tennis på konkurrenceniveau - og senere opgive tennis helt. Nævnte fysiske aktiviteter - og hobbies - har jeg så erstattet med svømning. ... Den mest generende følge efter ulykkestilfældet har fra starten været vandladningsgener med lettere inkontinens samt imperativ vandladningstrang - stærkt generende og forstyrrende symptomer i forbindelse med arbejdet som praktiserende læge. Omend ulykkestilfældet således umiddelbart har givet anledning til blivende skader på visse bækkenbundsnerver, har det alene givet anledning til beskedne seksuelle dysfinktioner."

I skrivelse af 8/12 2000 fra klagerens advokat til selskabet hedder det: "I lighed med de i eksempelvis Dansk Forsikringsret, 7. udgave, v. Preben Lyngsø, side 414 - 416 nævnte afgørelser, er det min opfattelse, at min klients krav ikke er forældet. Jeg mener, at situationen er absolut sammenlignelig med afgørelserne nederst side 414 og øverst side 415. Min klient måtte jo efter behandlingen i 1983 nå til den konklusion, at der ikke var varige følger, der kunne begrunde et krav mod selskabet. Journalafslutningen fra Rigshospitalet af 6. april 1983, hvoraf fremgår, at patienten har det godt, og ikke skal

indlægges, og det forhold at der efterfølgende ingen lægekontakt har været desangående er jo klart udtryk for, at der ikke har været varige følger. Det forhold, at min klient har valgt ikke at risikere noget med sin ryg og derved modereret sin egne aktiviteter i form af løbetræning og konkurrencetennis, kan under ingen omstændigheder tolkes som værende synonymt med, at min klient har haft varige følger. Dette kan endvidere belyses derved, at det af méntabellen fremgår, at eksempelvis en person, der har gennemgået operation i lændehvirvelsøjlen efter en diskusprolaps, men uden objektive eller subjektive géner, ikke vil få vurderet sit mén til 5%. Af speciallægeerklæringen fra overlæge O.O. fremgår, at min klients tilstand spontant gik i ro og tilstanden har været nogenlunde i ro: 'fraset lettere blæretømningsproblemer.' Sådanne 'lettere blæretømningsproblemer' - vil heller ikke kunne give et mén og dermed en invaliditet, der vil kunne begrunde et krav overfor selskabet."

Af skrivelse af 9/1 2001 fra selskabet til nævnet fremgår bl.a.: "Sagen drejer sig om ... 3. hvorvidt klagerens krav - såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares bekræftende - er forældet i medfør af forsikringsbetingelserne og/eller FAL § 29. ... Ad 3. Det er Codans lægekonsulents opfattelse, at der allerede i 1983 kunne være opgjort en méngrad på (mindst 10%) svarende til méngradstabellens beskrivelse: 'Ubetydelige eller lettere smerter og/eller let bevægelsesindskrænkning '. Som dokumentation fremlægges klagerens brev af 21. august 2000 som Bilag A. Brevet taler for sig selv og beskriver en anden virkelighed en den, klagerens advokat (forståeligt nok) forsøger at bagatellisere. Også den lægeattest, som klageren udfyldte den 31. juli 1991, Bilag B, illustrerer, at klageren har haft flere problemer med sin ryg, end han nu ønsker at vedstå. Codan har endnu ikke vurderet omfanget af den eventuelle forværrelse af klagerens mén, der først kunne være udmålt efter 31. december 1997. Efter Ankenævnets praksis er denne eventuelle forværrelse forældet sammen med hovedkravet."

Klagerens advokat har fremlagt en lægeerklæring af 15/3 2001.

Sagen er indbragt for nævnet den 11/12 2000.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på det foreliggende grundlag - herunder klagerens oplysninger i skrivelsen af 21/8 2000 til selskabet - at måtte lægge til grund, at et eventuelt krav på erstatning for skaden, der skete i november 1982, er forfaldet på et tidspunkt, der ligger mere end 5 år tilbage regnet fra den 11/12 2000. Nævnet må herefter give selskabet medhold i, at kravet er forældet efter den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29. Allerede som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard